Wypadki przy pracy[1] w województwie wielkopolskim w 2025 r.

26.11.2026

⇧ **4,89**

Wskaźnik wypadkowości w 2025 r.

W 2025 r. w województwie wielkopolskim zgłoszono 7,8 tys. osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy, tj. o 2,6% więcej niż rok wcześniej. Wzrósł wskaźnik wypadkowości określający liczbę poszkodowanych na 1000 pracujących (z 4,80 do 4,89). Mniejsze były tym razem straty materialne spowodowane wypadkami przy pracy (spadek o 36,7%), a także przeciętna liczba dni niezdolności do pracy.

Poszkodowani w wypadkach przy pracy

W 2025 r. wskutek wypadków przy pracy śmierć poniosło 28 osób, a 75 doznało ciężkiego uszkodzenia ciała

W 2025 r. w wypadkach przy pracy i zdarzeniach traktowanych na równi z nimi poszkodowanych zostało 7827 osób, o 195 (o 2,6%) więcej niż w 2024 r. Wypadki ze skutkiem śmiertelnym dotyczyły 28 osób (przed rokiem 27), 75 osób ucierpiało w wypadkach ciężkich (51 rok wcześniej), a 7724 osoby zostały poszkodowane w wypadkach z innym skutkiem (w 2024 r. 7554). Wypadkom przy pracy częściej ulegali mężczyźni niż kobiety (58,5% wobec 41,5%; przed rokiem 61,1% wobec 38,9%).

Wykres 1. Poszkodowani w wypadkach przy pracy ogółem oraz na 1000 pracujących[2] (bez gospodarstw indywidualnych w rolnictwie)

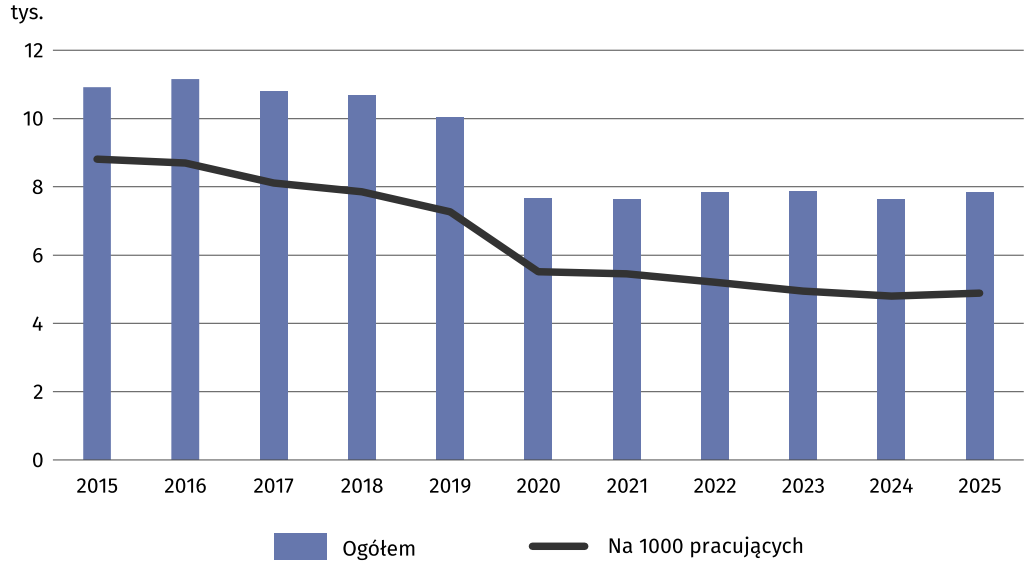

[1] Dane o wypadkach przy pracy i zdarzeniach traktowanych na równi z wypadkami przy pracy oraz o osobach w nich poszkodowanych dotyczą całej gospodarki narodowej, nie uwzględniając jedynie osób pracujących w gospodarstwach indywidualnych w rolnictwie.

[2] Nie uwzględniono cywilnych pracowników jednostek budżetowych prowadzących działalność w zakresie obrony narodowej i bezpieczeństwa publicznego.

W porównaniu z 2024 r. zwiększyła się liczba osób poszkodowanych przypadająca na 1000 pracujących. Wskaźnik wypadkowości w 2025 r. wyniósł 4,89 wobec 4,80 przed rokiem. Miernik ten przyjmował najwyższą wartość w sekcjach dostawa wody; gospodarowanie ściekami i odpadami; rekultywacja, gdzie na 1000 pracujących przypadało średnio 14 poszkodowanych (o 2 osoby więcej niż przed rokiem), a także górnictwo i wydobywanie – 9 poszkodowanych (o 2 osoby mniej niż w 2024 r.) oraz przetwórstwo przemysłowe – 9 poszkodowanych (podobnie jak rok wcześniej). Najmniej poszkodowanych ponownie zaobserwowano w jednostkach związanych z informacją i komunikacją oraz z działalnością profesjonalną, naukową i techniczną (mniej niż 1 poszkodowany na 1000 pracujących).

Najliczniejszą grupę poszkodowanych stanowiły osoby w wieku 35–44 lata (średnio w województwie ich udział kształtował się na poziomie 26,1%, przy czym w przedsiębiorstwach związanych z działalnością finansową i ubezpieczeniową wyniósł 43,8%, w dostawie wody; gospodarowaniu ściekami i odpadami; rekultywacji – 31,3%, w działalności profesjonalnej, naukowej i technicznej – 31,0%, a w handlu; naprawie pojazdów samochodowych – 30,6%). Stosunkowo często wypadki przy pracy zdarzały się pracownikom z grupy 45–54 lata (24,6% ogółu poszkodowanych, częściej w sekcjach: edukacja – 35,4%, działalność finansowa i ubezpieczeniowa – 34,4%, górnictwo i wydobywanie – 29,0%, działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją – 28,9%, administracja publiczna i obrona narodowa; obowiązkowe zabezpieczenia społeczne – 27,3% oraz dostawa wody; gospodarowanie ściekami i odpadami; rekultywacja – 27,0%). Relatywnie dużo wypadków przy pracy dotyczyło też osób w wieku 25–34 lata (19,5%, zwłaszcza zatrudnionych w informacji i komunikacji – 33,3% ogółu poszkodowanych z tej sekcji, w działalności związanej z kulturą, rozrywką i rekreacją – 24,4%, w działalności profesjonalnej, naukowej i technicznej – 24,1%, w transporcie i gospodarce magazynowej oraz w pozostałej działalności usługowej – po 23,2%, a także w handlu; naprawie pojazdów samochodowych – 23,1%).

Najwięcej wypadków przy pracy dotyczyło osób o stosunkowo krótkim stażu pracy

Ofiarami wypadków przy pracy byli najczęściej pracownicy z krótkim stażem pracy (do 5 lat) – 60,2%, tj. o 2,0 p.proc. więcej niż w 2024 r., w tym 31,6% stanowiły osoby ze stażem pracy wynoszącym 1 rok i mniej. Odsetek poszkodowanych maleje wraz z długością stażu pracowników. Wśród ofiar wypadków 17,9% miało staż pracy od 6 do 10 lat, 13,8% – od 11 do 20 lat, a 8,1% – powyżej 20 lat. Większość poszkodowanych była zatrudniona na czas nieokreślony i pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy (70,2% wobec 71,0% w 2024 r.), ale w gronie poszkodowanych znalazło się również 49 uczniów/praktykantów (przed rokiem 51). Najwięcej osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy było zatrudnionych w zakładach o liczbie pracujących od 50 do 249 (33,8%) oraz 500 osób i więcej (26,6%).

Obok skutków zdrowotnych dla osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy zdarzenia te pociągały za sobą również konsekwencje ekonomiczne istotne dla zakładu, w którym zdarzył się wypadek, jak i dla całej gospodarki narodowej. Były to z jednej strony straty materialne zakładu, z drugiej – strata czasu pracy innych pracowników, nieuczestniczących bezpośrednio w wypadku, a przede wszystkim absencja osób poszkodowanych.

Liczba dni niezdolności do pracy w wyniku wypadków przy pracy była o 0,5% mniejsza niż w 2024 r. Wskaźnik liczony na 1 poszkodowanego (wyłączając wypadki śmiertelne) w ciągu roku wzrósł o 1

Łączna liczba dni niezdolności do pracy na skutek wypadków przy pracy w 2025 r. wyniosła 305997 i była o 0,5% mniejsza niż rok wcześniej. Wyłączając wypadki śmiertelne, na 1 poszkodowanego przypadało średnio 39 dni niezdolności do pracy (40 przed rokiem). Poszkodowani w takich wypadkach najczęściej nie byli zdolni do pracy przez okres od 7 do 13 dni (26,2% ogółu poszkodowanych), a także od 31 do 90 dni (21,1%). Najdłuższą niezdolność do pracy odnotowano wśród poszkodowanych w zakładach prowadzących działalność związaną z budownictwem (57 dni, o 3 dni krócej niż w 2024 r.), górnictwem i wydobywaniem (przeciętnie 55 dni, o 22 dni krócej), rolnictwem, leśnictwem, łowiectwem i rybactwem (54 dni, o 1 dzień dłużej) oraz dostawą wody; gospodarowaniem ściekami i odpadami; rekultywacją (52 dni, o 1 dzień dłużej). Najkrótsze okresy niezdolności do pracy obserwowano w sekcjach: informacja i komunikacja (22 dni, o 7 dni krócej niż przed rokiem), zakwaterowanie i gastronomia (24 dni, o 6 dni krócej) oraz opieka zdrowotna i pomoc społeczna (30 dni, o 2 dni krócej).

Szacunkowe straty materialne spowodowane wypadkami przy pracy były o 36,7% niższe od zanotowanych w 2024 r.

Łączny wymiar czasu pracy straconego w związku z wypadkami (wyłączając poszkodowanych w tych zdarzeniach) wyniósł 3352 roboczogodziny, tj. o 1,5% więcej niż w 2024 r. Większość tego rodzaju strat poniesiono w przetwórstwie przemysłowym (1597 roboczogodzin, tj. 47,6% ogółu), a ponadto w budownictwie (400 roboczogodzin, tj. 11,9%), transporcie i gospodarce magazynowej (392 roboczogodziny, tj. 11,7%) oraz handlu; naprawie pojazdów samochodowych (226 roboczogodzin, tj. 6,7%). Szacunkowe straty materialne spowodowane wypadkami w 2025 r. kształtowały się na poziomie 2513,9 tys. zł, tj. o 36,7% niżej niż przed rokiem. Największe straty odnotowano w transporcie i gospodarce magazynowej (1396,9 tys. zł, co stanowiło 55,6% ogółu strat materialnych), a ponadto w handlu; naprawie pojazdów samochodowych (370,2 tys. zł, tj. 14,7%) oraz edukacji (252,8 tys. zł, tj. 10,1%).

Wykres 2. Przeciętny okres niezdolności do pracy poszkodowanych w wypadkach[a] przy pracy w wybranych sekcjach PKD

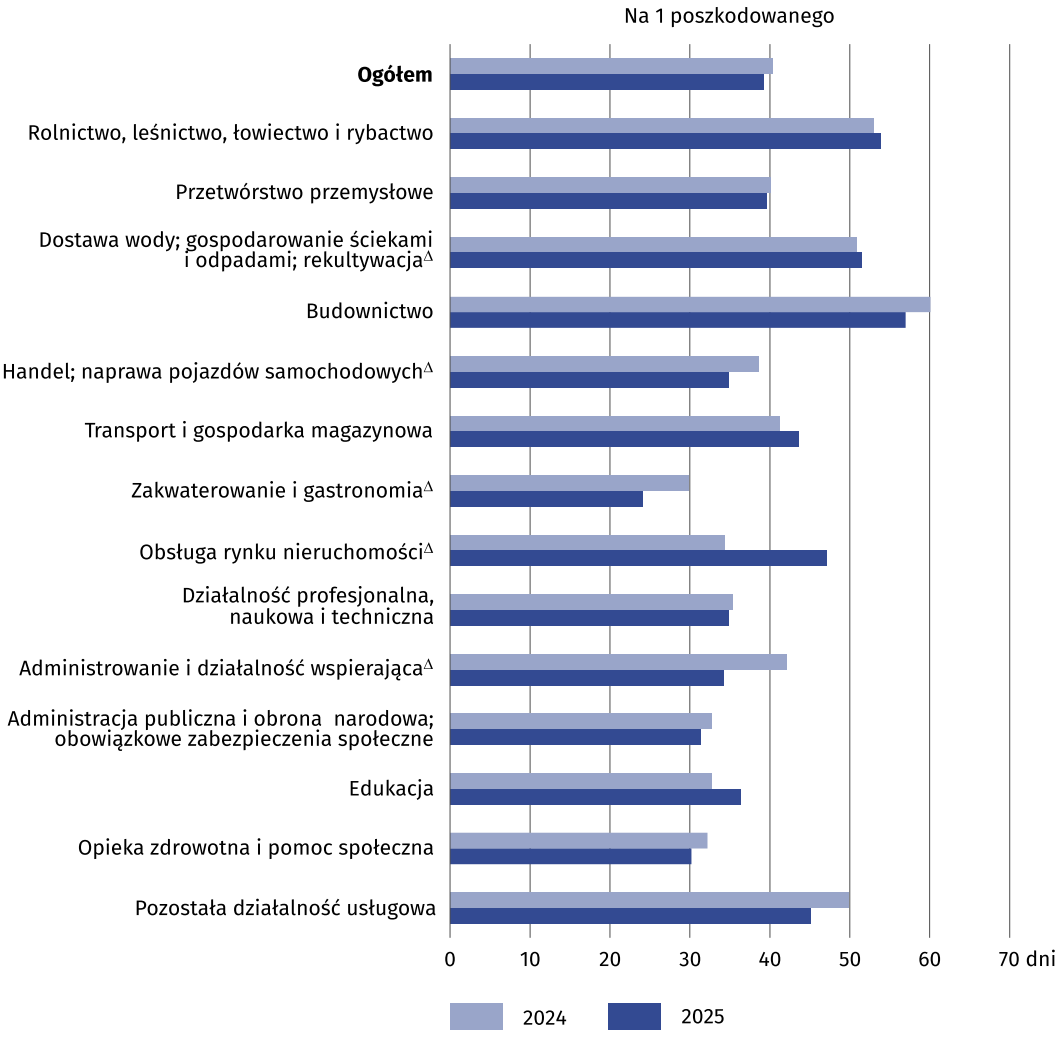

a Bez wypadków śmiertelnych.

Poziom wypadkowości nie jest jednakowy na obszarze całego województwa. Najwięcej wypadków przy pracy zdarza się tam, gdzie jest zarejestrowanych najwięcej podmiotów gospodarki narodowej. Dominuje pod tym względem Poznań, gdzie w wypadkach przy pracy i zdarzeniach traktowanych na równi z nimi poszkodowanych zostało 1521 osób (19,4% ogółu). Stosunkowo dużą liczbę osób poszkodowanych odnotowano również w powiatach: poznańskim (1249, tj. 16,0%), ostrowskim (393, tj. 5,0%) i pilskim (389, tj. 5,0%).

Uwzględniając liczbę podmiotów gospodarki narodowej, najwięcej osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy w 2025 r. odnotowano w powiatach: rawickim (2,61 poszkodowanych na 100 podmiotów wobec 2,77 w 2024 r.), chodzieskim (2,59 wobec 2,54), pilskim (2,56 wobec 2,43), czarnkowsko-trzcianeckim (2,32 wobec 2,34) oraz kępińskim (2,30 wobec 1,70), przy przeciętnej dla województwa wynoszącej 1,47 (tak samo jak przed rokiem). Dla porównania w Poznaniu wskaźnik ten kształtował się poniżej średniej i wyniósł 1,11 (1,22 w 2024 r.). Najmniej poszkodowanych w przeliczeniu na 100 podmiotów zarejestrowano w powiatach słupeckim (0,89 wobec 1,12 rok wcześniej) oraz wolsztyńskim (0,96 wobec 1,36).

Mapa 1. Poszkodowani w wypadkach przy pracy według powiatów w 2025 r.

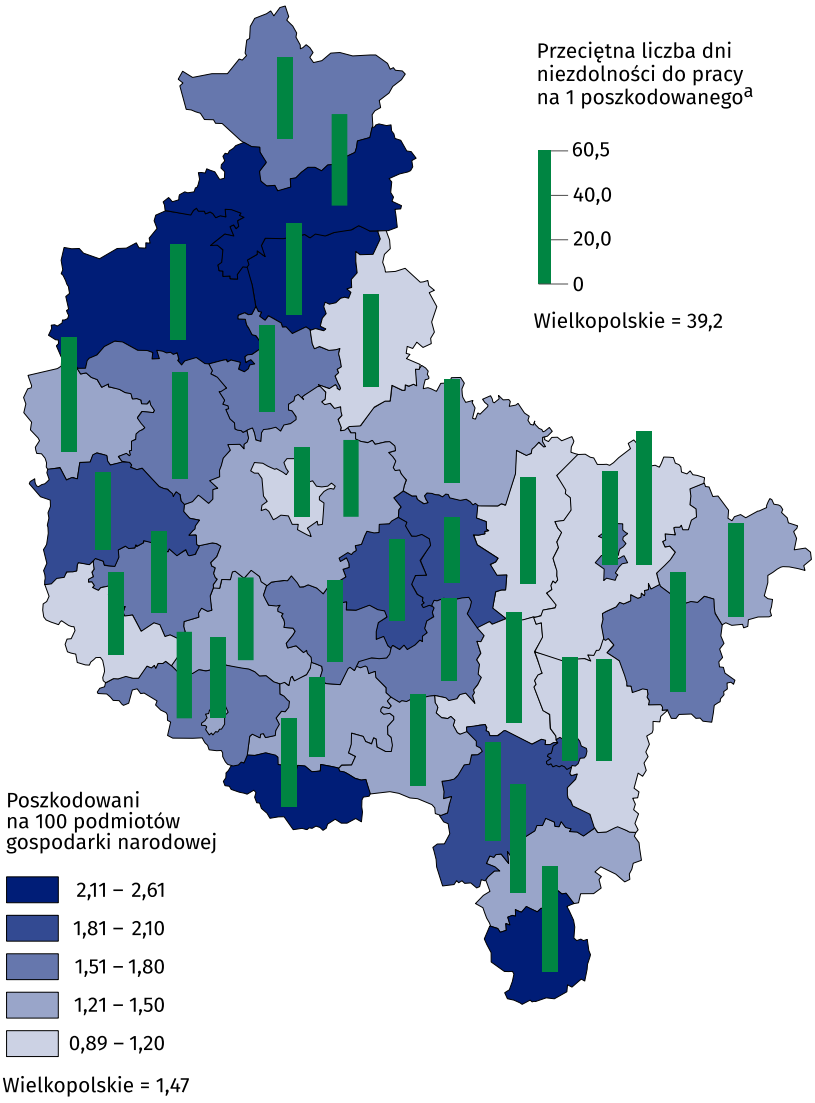

Najwięcej osób uległo wypadkom przy pracy w zakładach zlokalizowanych w Poznaniu, natomiast po odniesieniu do liczby zarejestrowanych podmiotów gospodarki narodowej, najwięcej poszkodowanych ponownie odnotowano w powiecie rawickim

a W wypadkach przy pracy, bez śmiertelnych.

Najdłuższą przeciętną absencją powypadkową, z wyłączeniem wypadków śmiertelnych, charakteryzowały się powiaty: koniński (60 dni), turecki (54 dni), międzychodzki (52 dni), pleszewski (50 dni), ostrzeszowski (49 dni) oraz słupecki, szamotulski i kępiński (po 48 dni), przy średniej dla województwa 39 dni na poszkodowanego. Najkrócej na zwolnieniu pozostawali poszkodowani w wypadkach pracownicy zakładów w powiatach: wrzesińskim (30 dni), Poznaniu (32 dni), poznańskim i nowotomyskim (po 35 dni).

Poszkodowani według sekcji PKD

Najwięcej zdarzeń miało miejsce w zakładach przetwórstwa przemysłowego (3174, tj. 40,7% ogółu wypadków przy pracy odnotowanych w województwie). Poszkodowanych w nich zostało 3181 osób (o 1,4% mniej niż w 2024 r.), wśród których były 3 ofiary śmiertelne oraz 40 osób poszkodowanych ciężko. Stosunkowo dużo wypadków zdarzyło się również w jednostkach z sekcji: handel; naprawa pojazdów samochodowych (1270 poszkodowanych, o 25,5% więcej niż rok wcześniej), transport i gospodarka magazynowa (730, o 7,0% więcej) oraz opieka zdrowotna i pomoc społeczna (656, o 0,6% mniej). Najmniej zdarzeń zanotowano w sekcjach: wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę wodną i gorącą wodę (24 poszkodowanych), informacja i komunikacja (30), górnictwo i wydobywanie (31) oraz działalność finansowa i ubezpieczeniowa (32).

Poszkodowani według grup zawodów

Największa wypadkowość utrzymywała się w takich grupach zawodów jak: robotnicy obróbki metali, mechanicy maszyn i urządzeń i pokrewni (10,7% ogólnej liczby poszkodowanych w wypadkach przy pracy, w ciągu roku spadek udziału o 0,4 p.proc.; wśród mężczyzn 16,7%, podobnie jak rok wcześniej), operatorzy maszyn i urządzeń wydobywczych i przetwórczych (8,7%, spadek o 0,9 p.proc.; wśród mężczyzn 9,7%, a kobiet 7,3%, spadek odpowiednio o 0,9 p.proc. i o 0,6 p.proc.), sprzedawcy i pokrewni (8,7%, wzrost o 3,0 p.proc.; wśród kobiet 18,8%, wzrost o 6,5 p.proc.), robotnicy w przetwórstwie spożywczym, obróbce drewna, produkcji wyrobów tekstylnych i pokrewni (8,6%, wzrost o 0,1 p.proc.; wśród mężczyzn 9,6%, wzrost o 0,4 p.proc., a kobiet – 7,2%, spadek o 0,1 p.proc.) oraz kierowcy i operatorzy pojazdów (8,2%, bez zmian; wśród mężczyzn 12,9%, wzrost o 0,2 p.proc.). Ponadto w zbiorowości kobiet stosunkowo dużo wypadków odnotowano także w grupie specjaliści do spraw zdrowia (8,2%, spadek o 0,7 p.proc.) oraz pomoce domowe i sprzątaczki (5,8%, podobnie jak rok wcześniej).

Najwyższy poziom wypadkowości obserwowano wśród robotników obróbki metali, mechaników maszyn i urządzeń i pokrewnych, natomiast w grupie kobiet – wśród sprzedawców i pokrewnych

Do ponad połowy wypadków przy pracy dochodziło w miejscach produkcji przemysłowej (52,1% wszystkich zdarzeń wobec 53,1% przed rokiem), a w dalszej kolejności w zakładach usługowych, biurach, placówkach naukowych i szkołach (22,9% wobec 20,2%), w miejscach i środkach komunikacji publicznej (8,0% wobec 8,6%) oraz w placówkach ochrony zdrowia (7,8% wobec 8,0%).

Przyczyny wypadków przy pracy oraz czynności wykonywane w chwili wypadku

Rozpoznanie przyczyn niebezpiecznego zdarzenia jest początkiem działań zmierzających do poprawy warunków pracy. Każdy wypadek przy pracy jest wynikiem jednego wydarzenia, ale najczęściej kilku przyczyn, w związku z czym suma przyczyn jest większa od ogólnej liczby wypadków.

Wykres 3. Przyczyny wypadków w 2025 r.

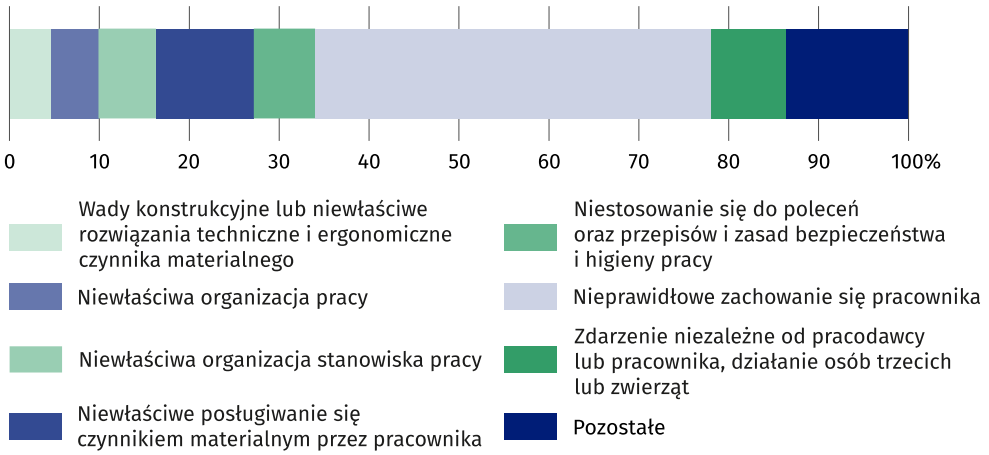

Najczęściej przyczyną wypadków przy pracy było nieprawidłowe zachowanie się pracownika

Ponad 40% przyczyn powodujących wypadki przy pracy stanowiło nieprawidłowe zachowanie się pracownika (44,1% wszystkich przyczyn). Do wypadków dochodziło również z powodu niewłaściwego posługiwania się czynnikiem materialnym przez pracownika (10,9%) oraz zdarzeń niezależnych od pracodawcy lub pracownika, działań osób trzecich lub zwierząt (8,3%).

Wykres 4. Poszkodowani w wypadkach przy pracy według czynności wykonywanych przez poszkodowanego w chwili wypadku w 2025 r.

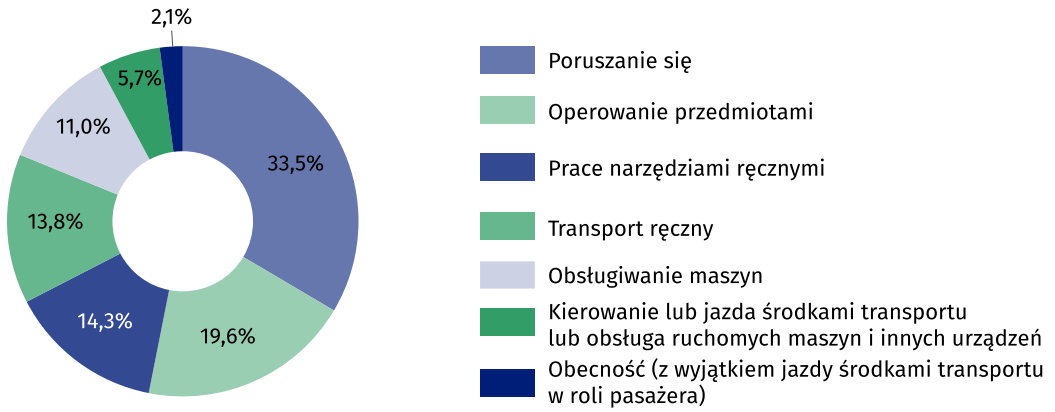

Biorąc pod uwagę czynności wykonywane przez poszkodowanego w chwili wypadku, w 2025 r. najczęściej było to poruszanie się (33,5%), a następnie operowanie przedmiotami (19,6%), prace narzędziami ręcznymi (14,3%), transport ręczny (13,8%) oraz obsługiwanie maszyn (11,0%).

Wydarzenia powodujące uraz u osoby poszkodowanej oraz rodzaj i umiejscowienie urazu

Do urazów najczęściej dochodziło w wyniku uderzenia w nieruchomy obiekt

Wśród wydarzeń powodujących urazy dominowały trzy grupy, które łącznie obejmowały ponad 70% ogółu. Należało do nich: uderzenie w nieruchomy obiekt (27,5% ogółu poszkodowanych w wypadkach przy pracy, w porównaniu z 2024 r. spadek o 0,3 p.proc.), kontakt z przedmiotem ostrym, szorstkim lub chropowatym (23,6%, wzrost o 0,3 p.proc.) oraz uderzenie przez obiekt w ruchu (20,6%, spadek o 0,6 p.proc.). Urazy rzadziej były spowodowane przez obciążenie fizyczne lub psychiczne (14,3% wobec 14,0% w 2024 r.), uwięzienie, zmiażdżenie (7,7%, wzrost o 0,3 p.proc.), a także kontakt z prądem elektrycznym, temperaturą, niebezpiecznymi substancjami i preparatami chemicznymi (3,5%, spadek o 0,2 p.proc.).

Wśród osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy w 2025 r. ponad połowa (54,3%) doznała ran i powierzchownych urazów, 20,1% – przemieszczeń, zwichnięć, skręceń i naderwań, a 18,2% – złamania kości. Biorąc pod uwagę umiejscowienie urazu, najwięcej osób – podobnie jak w poprzednich latach – doznało uszkodzenia kończyn górnych (48,3% ogółu poszkodowanych; przed rokiem 47,1%), kończyn dolnych (31,2% wobec 32,0%) lub głowy (10,6% wobec 11,1%). W mniejszym stopniu urazy dotyczyły tułowia i organów wewnętrznych (3,2% wobec 3,3%), całego ciała i jego różnych części (3,0% wobec 3,1%) oraz grzbietu, łącznie z kręgosłupem (2,8% wobec 2,5%).

W przypadku cytowania tej publikacji prosimy o podanie jej tytułu oraz wskazanie Urzędu Statystycznego w Poznaniu jako autora. W sytuacji publikowania własnych obliczeń wykonanych na podstawie danych z tej publikacji, należy dodać zapis: Opracowanie własne na podstawie danych z publikacji Urzędu Statystycznego w Poznaniu pt. „Wypadki przy pracy w województwie wielkopolskim w 2025 r.”

Opracowanie merytoryczne:

Urząd Statystyczny w Poznaniu

Dyrektor Jacek Kowalewski
Tel.: 61 2798 266

Osoba do kontaktu z mediami
w Urzędzie Statystycznym w Poznaniu

Tel.: 61 2798 345

e-mail: a.olbrot@stat.gov.pl

Rozpowszechnianie:

Wielkopolski Ośrodek Badań Regionalnych

Wojewódzkie Informatorium Statystyczne
Tel.: 61 2798 317, 61 2798 320, 61 2798 323

poznan.stat.gov.pl

@Poznan_STAT

@PoznanSTAT

@UrzadStatystycznywPoznaniu

Powiązane opracowania

Wypadki przy pracy w 2024 roku

Wypadki przy pracy w 1 kwartale 2026 r. – dane wstępne

Zeszyt Metodologiczny - Wypadki przy pracy

Temat dostępny w bazach danych

Bank Danych Lokalnych -> Rynek pracy -> Warunki pracy

Dziedzinowe Bazy Wiedzy – Warunki Pracy

Ważniejsze pojęcia dostępne w słowniku

Wypadek przy pracy

Wypadek przy pracy ze skutkiem śmiertelnym

Wypadek przy pracy ciężki

Wydarzenie powodujące uraz

Przyczyny wypadku